

Boží služobník

**Alf
+
P** **Alfonz
Paulen**

* Malé Bedzany, 26. január 1913

† Brno, 10. apríl 1954

Modlitba za blahorečenie Božieho služobníka Alfonza Paulena

Všemohúci Bože,

*vo svojom nekonečnom milosrdenstve
vyvolil si kňaza Alfonza oddaného tebe
a tvojej Cirkvi, aby horlivo vštepoval do srdc
svojich farníkov evanjeliové zásady, najmä
lásku k chudobným, zachraňoval duchovné
povolania a šíril úctu k Panne Márii. Svoju
vernosť Kristovi a Cirkvi dokázal v časoch
prenasledovania, a tak sa pripodobnil tvojmu
milovanému Synovi, ktorý za nás trpel
a zomrel na dreve kríža. Na jeho príhovor
dopraj nám milosti, o ktoré ťa prosíme, a ak
je to tvoja vôľa, daj, aby tvoj služobník Alfonz
bol vyhlásený za blahoslaveného ako vzor
vernosti a trpezlivého znášania životných
ťažkostí. Skrze Krista nášho Pána.*

Amen.

Alfonz Paulen

sa narodil 26. januára 1913 v Malých Bedzanoch rodičom Jánovi a Anne rodenej Števicovej ako druhé zo štyroch detí. V útlom detstve mu zomreli brat a sestra. Už jeho narodeniu predchádzala mimoriadna udalosť, keď si jeho matka vykonala pešiu púť do Mariazellu. Tam sa pred milostivou sochou Panny Márie modlila a prosila, že keď po púti počne dieťa a bude to syn, nech sa stane kňazom. A naozaj sa tak aj stalo. Meno Alfonz dostal po veľkom ctiteľovi Panny Márie – svätom Alfonzovi Márii de Liguori. Rodičia boli nábožní a pracovití. K týmto čnostiam viedli aj svoje deti. Každodenná modlitba ruženca bola súčasťou ich života. Keď mal Alfonz päť rokov, rodinu postihla obrovská tragédia. Otec Ján krátko po návrate z prvej svetovej vojny ochorel na španielsku chrípku a zomrel.

Alfonz navštevoval Ľudovú školu vo Veľkých Bedzanoch a od roku 1923 bol študentom na Gymnázium v Kláštore pod Znievom. Od roku 1931 študoval v kňazskom seminári v Trnave. Kňazskú vysviacku prijal 17. mája 1936 z rúk Mons. Pavla Jantauscha, biskupa Apoštolskej administratúry v Trnave.

Po prvých kaplánskych rokoch, ktoré vystriedal v Leopoldove, Veľkých Kostol'anoch a Sološnici, v roku 1939 prichádza spravovať farnosť do Kolpách – dnešného Banského Studenca. Bola to skutočne hladová dolina. Alfonz poprosil brata Viktora, aby mu daroval obilie a kravy, ktoré slúžili pre živobytie mnohých chudobných rodín vo farnosti. Podľa obecnej kroniky vďaka vynaliezavosti otca Alfonza bola obec uchránená od mnohých vojnových hrôz. Svojim farníkom bol duchovnou a morálnou oporou, keď častokrát hľadali útočisko v kostole pred rinčaním zbraní. Po osemročnom pôsobení v Kolpachoch otec Alfonz v roku 1947 prichádza za farára do Šenkvíc. Keďže išlo o povojnové obdobie poznačené biedou, zameral sa aj tu predovšetkým na duchovnú obrodu. Zabezpečoval katolícku tlač pre farníkov, podporoval náboženské spolky

vo farnosti a pastoráciu všetkých vekových skupín. Náboženstvo učil 24 hodín v týždni. Dvere fary boli pre každého otvorené. Jeho mamička mala vždy čo ponúknuť deťom, keď dobehli na faru. Jedného dňa Alfonz obdržal ústnu žiadosť prijať k sebe na faru saleziánskeho kňaza Titusa Zemana, nakoľko to iní farári kvôli obavám z prenasledovania odmietli. Otec Alfonz si bol vedomý rizika, ale záchrana nových duchovných povolání bola preňho silnejšia než ochrana vlastného života. Takto bol šenkvičský farár nepriamo vtiahnutý do príprav prechodov za hranice, ktoré uskutočňoval don Titus. Tým, že pomáhal jemu a aj ostatným saleziánom, ktorí za Titusom prichádzali kvôli plánovanému úteku za hranice, dostal sa na zoznam prísnej strážnosti a napokon toto bol aj dôvod jeho zatknutia.

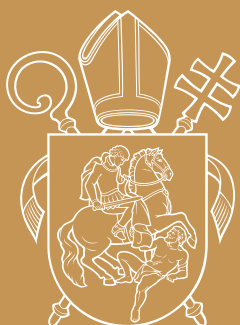
Dňa 19. septembra 1951 prišli po Alfonza na faru muži oblečení v čiernych kožených kabátoch s automatickými zbraňami. Otec Alfonz bol v tej chvíli v ktorej si rodine plánoval púť do Marianky. Malá farnička pribehla k nim a prosila pána farára, aby nešiel domov na faru. Otec Alfonz jej s pokojom odpovedal slovami: „Veď ja som nikomu nič zlé neurobil“. Uistoval ostatných, že musí ísť, lebo i tak by si ho našli a keď nikomu nič zlé neurobil, tak sa nemusia báť. Tu treba dodať, že Alfonz vedel, čo ho čaká, pretože mal už informácie, ako dopadol Titus Zeman a ostatní kňazi. V neskorých večerných hodinách ho priviezli do väznice v Leopoldove. Rozsudkom z 21. júna 1952 bol Alfonz Paulen

Alfonz Paulen počas vianočného koledovania v Šenkvičoch

odsúdený za velezradu na 11 rokov odňatia slobody, prepadnutie majetku a stratu občianskych práv na 10 rokov. Nasledovalo väzenie v Ilave a od 5. marca 1953 to bola väznica Mírov. Alfonz tu okúsil hlad, smäd, samotku, zimu, vodu zo záchodu a iné hrôzy. Schudol na polovicu váhy. V tomto období trpí ešte viac, lebo vie, že komunisti sa vyvršili aj na celej jeho rodine. Brata Viktora tiež uväznili a matku s nevestou a dvomi vnúčatami vyviezli na nútené práce do Vržanova s doživotným zákazom bývania v okrese Topoľčany. Alfonz teda netrpel len fyzicky a psychicky z neľudského týrania, ale aj pre starosti o rodinu, ktorá bola naďalej tvrdo skúšaná. Jedným z najťažších trestov, ktoré mohol väzeň dostať, bola samoväzba v korekcii (t.j. väzenie vo väzení) v dĺžke od troch do siedmich dní, ktorú častokrát zlomyseľne predlžovali. Alfonza tiež neminul takýto trest, pričom dostal ťažký zápal obličiek. Keďže jeho vážny zdravotný stav nebol braný na vedomie, choroba rýchlo napredovala. Až v predvečer jeho posledného dňa bol preložený do väzenskej nemocnice, kde lekár skonštatoval vážnosť stavu so žiadosťou o urgentný prevoz do nemocnice v Brne. Prevoz sa však konal až ráno. Otec Alfonz prežíval v tú noc agóniu. Bolo Božím riadením, že mu bol na tieto chvíle pridelený katolícky kňaz, ktorý bol jeho spoluväzňom vo väzenskej nemocničke. Išlo o Justína Beňušku. Ten vo svojom svedectve opisuje poslednú noc otca Alfonza ako hrdinské a tiché znášanie krutých bolestí spojené s modlitbou na perách.

Sanitka vyrazila s umierajúcim Alfonzom až okolo 8.00 hodiny ráno. Nakoľko príkaz bol jasný, že ho majú voziť, dokiaľ nezomrie, tak zhruba jeden a pol hodinovú cestu natiahli na osem hodín. Alfonz práve dodýchal, keď sanitka dorazila k brnianskej nemocnici. Kňaz Alfonz Paulen zomiera 10. apríla 1954 vo veku 41 rokov. Nakoľko povest' svätosti a povest' predpokladaného mučeníctva rokmi rastie, otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský sa rozhodol dňa 11. apríla 2023 otvoriť diecéznu fázu procesu jeho blahorečenia.

BRATISLAVSKÁ ARCIDIECÉZA

Pre informácie alebo nahlásenie
obdržaných milostí kontaktujte:

Arcibiskupský úrad Bratislava

Postulácia
Špitálska 7
814 92 Bratislava
blahorecnie@abuba.sk